

سُئِلَ الْمُعْجِزُ فَوَيْلٌ لِّمَنْ أَرَادَ مَعَهُ الْوَيْبُونَ أَيُّهَا الْمُرِيدُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به اسم الله رحمان رحيم

سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ۝ لِّلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ۝

سوال کرد سائل از عذاب واقع شدنی * برای کافران نباشد از آن دافع *

مِنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ ٣ ط تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي

از الله با معارج. ١ * میکند عروج ملائک و روح پیشش در

يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ٤ ه فَاصْبِرْ صَبْرًا

یومیکه باشد مقدار آن پنجاه هزار سال * بکن صبر، صبر

جَمِيلًا ٥ ه إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا ٦ ه وَنَرَاهُ قَرِيبًا ٧ ط يَوْمَ تَكُونُ

جمیل * آنها می بینند آنرا بعید * و می بینم آنرا قریب. * یومیکه شود

(١) معارج: مرتبه ها (معارج)

السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ^۸ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ^۹ وَلَا يَسْأَلُ

سماء مانند مس ذوب * و شود کوها مانند پشم * و نکند سوال

حَمِيمٌ حَمِيمًا^{۱۰} يُصِّرُونَ^ط نَهْمٌ يَوْمَئِذٍ الْجُرْمِ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ

دوست پی دوستی * چوشوند نشان داده بهم. خواهد مجرم تا فدیة دهد از

عَذَابِ يَوْمِئِذٍ بِبَنِيهِ^{۱۱} وَصَاحِبَتِهِ وَأَخِيهِ^{۱۲} وَفَصِيلَتِهِ

عذاب آنروز پسران خود * و همسر خود و برادر خود * و منسویین

الَّتِي تُؤْتِيهِ^{۱۳} وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ^{۱۴} كَلَّا إِنَّهَا

که بود حامی او * و هر که در زمین جمیعاً، تا دهد نجاتش * نه! آنست

لظَى^{۱۵} نَزَّاعَةً لِّلشَّوْىِ^{۱۶} تَدْعُوا مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّى^{۱۷} وَجَمَعَ

شعله * نزع کننده گدازنده * میخواند آنرا که پس رفت و روگشتاند * و جمع کرد

فَأَوْعَى^{۱۸} إِنْ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا^{۱۹} إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ

و پنهان کرد * یقیناً * انسان خلق شده بی ثبات * اگر مس کند او را شر

جَزُوعًا^{۲۰} وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا^{۲۱} إِلَّا الْمُصَلِّينَ^{۲۲} الَّذِينَ

جزعه کند * واگر مس کند اورا خیر مانع گردد * الا نمازگذاران * آنانیکه

هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ^{۲۳} وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ

هستند بر نمازخود دائماً پابند * و آنانکه در اموال آنهاست حق

مَعْلُومٌ^{۲۴} لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ^{۲۵} وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ

معلوم * برای سائل و محروم * و آنانکه میکنند تصدیق بיום

الدِّينِ^ص ٢٦ وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ^ج ٢٧

دین را * و آنانکه هستند از عذاب رب خود در ترس *

إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ^ص ٢٨ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ

یقیناً عذاب رب آنهاست غیر مأمون * و آنانکه هستند بر فروج خود

حَافِظُونَ^ل ٢٩ إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ

حافظین * الا بر ازواج خود و "ما ملکت ایمانهم"،^۱ اینها اند

(۱) ما ملکت ایمانهم: زنهای که نکاح شدند به منظور سرپرستی از آنها و از یتیمان آنها.

غَيْرُ مَلُومِينَ ۳۰ فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ

بدون ملامتی * و هر که کند طلب وراء آن باز آنها اند همان

الْعُدُونَ ۳۱ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ۳۲

معاندین * و آنانکه هستند بر امانت ها و عهدهای خود رعایت کاران *

وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قَائِمُونَ ۳۳ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ

و آنانکه هستند بشهادت های خود قائم * و آنانکه هستند بر نماز خود

يُحَافِظُونَ^ط ③٤ أُولَئِكَ فِي جَنَّتِ مُكْرَمُونَ^ط ③٥ فَمَالِ الَّذِينَ

محافظين. * آنها اند در جنات مردم مکرم * چه شده کسان

كَفَرُوا قَبْلَكَ مُهْطِعِينَ^ل ③٦ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ^ح ③٧

کافر را که مقابلت می شتابانند * از راست و از چپ بهجوم*

أَيُّطِعُ كُلُّ امْرِيٍّ مِنْهُمْ أَنْ يَدْخُلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ^ل ③٨ كَلَّا ط

دارد طمع هر مردی از آنها که شوند داخل جنت نعیم * هرگز!

إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾ فَلَا أُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغْرِبِ

ما کردیم خلق آنها را از آنچه دارند علم * پس میخورم قسم برب مشارق و مغارب

إِنَّا الْقَادِرُونَ ﴿٤٠﴾ عَلَىٰ أَنْ نُبَدِّلَ خَيْرًا مِّنْهُمْ وَمَا نَحْنُ

مائیم بس قادر * بر آنکه کنیم بدل بهتری از آنها، و نتوانند از ما

بِمَسْبُوقِينَ ﴿٤١﴾ فَذَرَهُمْ يَخُوضُونَ وَيَلْعَبُونَ حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ

کند سبقت * پس بگذار آنها را بهزله گوئی و بازی حتی شوند ملاقی بروز خود

الَّذِي يُوعَدُونَ^{٤٢} يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا

که شده اند وعده * روزیکه شوند خارج از مرقدها بسرعت

كَانَهُمْ إِلَىٰ نُسْبٍ يُوفِّضُونَ^{٤٣} خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهُقُهُمْ

مثل آنها بسوی نُسْب^۱ میکند دوش * بخشوع چشم هایشان، پیوشاند آنها را

ذَلَّةٌ^{٤٤} ذَلِكَ الْيَوْمِ الَّذِينَ كَانُوا يُوعَدُونَ^{٤٤}

ذلت. اینست روزیکه همواره میشدند وعده *

(۱) نُصْبٌ: شاخص یا پایه یا ستونیکه نصب میشود برای مسابقات.